

Treći petak

preuzeto iz knjižice „Veliko obećanje“, Šibenik 1984.

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

Ljubav traži ljubav!

Isus je Ljubav (usp. 1 Iv 4,8); sav je Ljubav; sama Ljubav prema nama; On živi jedino od ljubavi; hrani se samo ljubavlju; On je došao da donese na zemlju tu božansku vatru svoje Ljubavi, i nema druge želje, nego da njome raspali sva srca. Ta beskrajna Ljubav učinila je da side s neba; ona ga drži utamničenim u našim svetohraništima. Ta ga Ljubav potiče da se bez mjere daje onima koji ga traže; ona čini da strepi nad sudbinom duša; ona čini da trči za izgubljenom ovčicom i dovede je natrag u zagrljaj svoga Oca; ona čini da plače nad sljepoćom tolikih bijednih grešnika, koji žive zaboravivši na nju, koji koračaju po rubu svoje vječne propasti!

Pa dobro, vjerna dušo koja ljubiš Isusa, ti koja znaš shvatiti bol njegova Srca, ti si dužna da ga utješiš, dužna si da mu uzvratiš na njegovu neizmjernu ljubav prema tebi. A najbolje sredstvo za to jest, da mu daruješ mnogo duša, koje ćeš moći steći svojim MOLITVAMA i svojim ŽRTVAMA.

„Svijet se smrzava“ – tako je jednog dana rekao Isus Majci Lujzi Margariti – „samoljublje guši srca, ljudi su se udaljili od ognjišta ljubavi i misle da su se udaljili od svoga Boga; ipak sam im ja – neizmjerna Ljubav – vrlo blizu... Ja sam postao čovjekom da se sjedinim s čovjekom, umro sam da ga spasim. Moja žrtva bila je sasvim jaka da otkupi čovječanstvo, dapače, neizmjerno jača; ali čovjek, koji je stvoren slobodan, treba da sudjeluje u djelu svoga spasenja. Preobilje mojih zasluga daje mu za to pomoć božanske milosti, ali koliki li odbacuju moju milost!

Tada ja uzimam neke duše, zaodijevam ih samim sobom, nastavljam u njima svoju Muku... i služeći se njima kao čistim posudama, izlijevam po njima na ovaj svijet novi slap milosti i oprostjenja.“

Moliti za grešnike, žrtvovati se za njih, to je dakle, najugodniji dar što ga možeš prinijeti Isusu. To je tajna koja je sv. Tereziju od Djeteta Isusa uzdigla do tako uzvišene svetosti. To je poziv koji Isus upravlja svim dušama miljenicama svoga Srca i koji ponavlja svima onima koji znaju shvatiti njegovu ljubav. Ovaj poziv Isus upravlja i tebi i toplim glasom ti govori:

– Sinko, ljubiš li me?... Daj mi duša! Promisli da u svijetu ima bezbroj grešnika koji se gube!..., Još malo, i mnogi će od njih otići u vječnost muka!... Zar nemaš smilovanja prema strašnoj sudbini koja ih čeka? Zar nema nijedna duša koja ti je draga i koju bi trebalo da odvratiš od puta njene propasti? Tvoje molitve i tvoje žrtve još mogu da je spase, još mogu da joj otvore vrela Milosrđa, da joj daruju zasluge moje Krvi.

Moli za bijedne grešnike i ujedini ih s molitvom svoje žrtve. Molitva u moje ime svemoguća je; ali kad se radi o spasenju duša, žrtva pobjeđuje nad svim. Neka ne bude uzaludan taj ljubazni poziv preslatkog Isusova Srca, i molimo i prikažimo koju žrtvu za sve bijedne grešnike, ali osobito za one koje s nama spajaju veze krvi ili prijateljstva. Budimo uvjereni da naša molitva neće biti uzaludna. Sve što činimo, neka bude kao čin ljubavi. Nasljedujmo i mi onoga svetog brata krojača, sv. Gerarda Majella, koji je kod svakog uboda iglom ponavljao:

– Gospodine, ljubim Te; spasi jednu dušu!

Molitva

O milosrdno Srce Isusovo, smiluj se tolikim bijednim grešnicima koji žive daleko od Tebe, duša okaljanih tolikim gnjusobama, a i ne promišljaju da vise nad paklenim ponorom, kamo se mogu svakog časa strovaliti. O premilostivi Otkupitelju naših duša, o Jaganjče Božji, koji brišeš grijehe svijeta, po neizmjernim zaslugama svojih presvetih Rana i svoje predragocjene Krvi, smiluj im se; da privučeni tvojom neizmjernom dobrotom, zamrže na svoje grijehe i Tebi se obrate! Amen.

Pripovijeda otac Matej Crawley u svojim Evanđeoskim razgovorima:

Nedavno sam bio u Biarrižu i tu sam čuo od nekog misionara ovu zgodu. To vam je sjajna pripovijest. Otac je pripremao kineske djevojčice na prvu Pričest. Bile su dvije grupice u dvorani: djevojčice od sedam do dvanaest godina trebalo je pristupiti na prvu Pričest za nekoliko dana, a dvadesetak vrlo sitnih djevojčica bile su tu da uče vjeronauk.

„Vi znate“ – kaže misionar – „da je u onoj maloj tamnici, u svetohraništu, u zlatnoj posudici, u onoj bijeloj Hostiji dragi Isus... On je ondje, ljubi vas, čeka vas da vam se daruje, jer On ljubi malene, a vi ste sve malene.“ Tako ih je misionar poučavao. Među djevojčicama bila je i jedna od četiri godine. Poslije pouke reče ona časnoj sestri:

– Hoćeš li me pustiti da pođem nešto k ocu?

Kad je dobila dopust, djevojčica pođe i pokuca na misionareva vrata:

– Što ćeš ti ovdje? – zapita misionar.

– Oče, imam ti nešto reći... Ti si nas učio da je Isus u svetohraništu... da tu čeka... da ljubi malene... On bez sumnje mene ljubi više nego druge, jer sam ja najmanja... a onda, On to želi... nemoj da Isus čeka... daj mi ga! Otac nije znao što bi.

– Istina je – reče on napokon – Isus čeka djevojčice, ali ne one previše malene.

– Previše malene? Što će to reći, oče, biti previše malena? Ja znam vjeronauk kao i druge. Otac je opet bio malo smeten, ali da se izvuče iz škripca, zapita:

– Koliko ti je godina?

– Ne znam.

– Pokaži mi svoje zubiće.

Djevojčica pokaza niz svojih sitnih mliječnih zubića.

– Gle, kod tebe su još sve sami mliječni zubići! Ti si još premalena!

Djevojčica kratko promisli, a onda će:

– A kad više ne budem imala ovih zubića, obećavaš li da ćeš mi dati Isusa?

– Da, obećavam ti.

– Hoćeš li mi ga davati svaki dan?

– Hoću.

Djevojčica pođe, no za deset minuta eto je opet; ali u kakvu stanju, moj Bože! Sva je drhtala, malo lice joj obliveno suzama, usta krvava... Bila je uzela kamen, kojim je sebi izbila one „mliječne zubiće“.

Zaplakao sam – reče misionar – i uzeo sam je na ruke. Tada joj rekoh:

– Da je jutro, dao bih ti odmah Isusa. Ali dođi sutra ujutro, i dobit ćeš ga.

Tada će malena ocu:

– Ti ćeš mi ga davati svaki dan?...

– Da, mala moja, svaki dan.

Sutradan, povezane glave, eto je sretne, i kroz ona ustašca, ranjena od ljubavi, dođe Isus da spusti svoj medeni sać, med svoga Srca u njeno srce. O kako li bismo se morali zastidjeti promišljajući kolika li je ljubav gorjela u srcu sitne djevojčice od jedva četiri godine! Dajte, molimo i zaklinjimo Isusa, da raspali i naše srce velikodušnom ljubavlju, kako bismo se znali žrtvovati za Njega.

Indijanac spreman izgubiti i ruku radije nego izostaviti sv. Pričest u prvi petak

U časopisu „Misije Družbe Isusove“, u prosincu 1926. pisao je biskup Berutti, misionar u Kini, u Pengpù, da ima stotinjak novih obraćenika koji svakoga Prvog petka u mjesecu pristupaju svetim Sakramentima, uza sve što neki moraju prevaliti po 15, 30 pa i 50 kilometara do misije. Kakav li je to prijekor nama, kojima je daleko ići i samo petnaest minuta, jer ne možemo sebi nametnuti ni najmanje žrtve!

Drugi misionar, otac Sculer D. I., donosi iz Idaha ovaj ganutljivi slučaja:

Neki Crvenokožac (Indijanac) iz plemena tako zvanih „Silovitih srdaca“, sada obraćenih i gorljivih katolika, po imenu Ćiprija, nekog dana nezgodno se rani u ruku. Pođe k liječniku da mu pomogne, a ovaj dobro pregleda ranu i reče bolesniku da nekoliko dana ostane kod njega, jer je opasnost da izgubi ruku.

– Ne mogu ostati!... Sutra je Prvi petak, i ja trebam sa svim svojim plemenom poći u misiju k našem Crnohalji da se pričestim. Vratit ću se kasnije.

– Kasnije će, moj prijatelju, biti prekasno, i ja ću ti morati, ako bude potrebno, i ruku odrezati; jesi li razumio?

– Neka bude što ima biti – odgovori gorljivi Indijanac, pošto je malo promislio.

– Otkinut ćeš mi ruku, ali nikad se neće dogoditi da Ćiprija ne pođe s ostalima k sv. Pričesti u Prvi petak. I on ode. Kad se vratio, liječnik pregleda ranu i reče:

– Eto vidiš! Sada treba da ti otkinem tri prsta.

– Neka idu i tri prsta – odgovori čovjek – i bez ikakva straha podnese operaciju. Još mu se činilo, da je vrlo jeftino platio onu svetu Pričest.

Što kažeš na to, pobožni čitatelju? Što misliš o ovome „primitivcu“ koji je spreman radije izgubiti ruku nego izostaviti jednu svetu Pričest? Nije li njegov primjer gorak prijekor tvojoj nemarnosti i tvojoj mlakosti u službi Gospodnjoj?

POBOŽNI UZDAH:

O Isuse, goruća peći božanske ljubavi, učini da i ja gorim od ljubavi prema Tebi!